P/10376

CENTRUM DOSKONALENIA OFICERÓW WOJSKA POLSKIEGO
im. gen. armii Stanisława POPŁAWSKIEGO

[redacted]
Egz.nr .....

BIBLIOTEKA NAUKOWA ★ Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych
I 10376

TAKTYKA OGÓLNA

TEMAT: METODY PRACY DOWÓDCY I SZTABU PUŁKU W CZASIE PRZYGOTOWANIA I PROWADZENIA WALKI.

BIBLIOTEKA ★ Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego im. Gen. Broni K. Świerczewskiego
Nr ewid. P/5948
+ 3 foto-kopie IV tym dwa puste

BIBLIOTEKA GŁÓWNA I ARCHIWUM ★ Ministerstwa Obrony Narodowej
Nr ewid. 90614

WARSZAWA

P/10376

CENTRUM DOSKONALENIA OFICERÓW WOJSKA POLSKIEGO
im. gen. armii Stanisława POPŁAWSKIEGO

[redacted]
Egz.nr .....

BIBLIOTEKA NAUKOWA ... Wyższej Szkoły ...
P/10376

BIBLIOTEKA ... Nr ewid. P/5948
+ 3 fotokopie w tym dwa pierwsze

BIBLIOTEKA GŁÓWNA ... Akademii Obrony Narodowej
Nr ewid. 90614

TAKTYKA OGÓLNA

TEMAT: METODY PRACY DOWÓDCY I SZTABU PUŁKU W CZASIE PRZYGOTOWANIA I PROWADZENIA WALKI.

WARSZAWA

C E N T R U M D O S K O N A L E N I A O F I C E R Ò W WP

CYKL TAKTYKI

"ZATWIERDZAM"
KIEROWNIK CYKLU
ppłk dypl. Janusz JAKUBOWSKI

[redacted]

Egz.nr.....

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. Nr 4, poz. 11 poz. 95)
podpis

[redacted]

BIBLIOTEKA ... Nr ewid. 10376 (II) ... Bank Zbiorów Specjalnych

TAKTYKA OGÒLNA

TEMAT: METODY PRACY DOWÒDCY I SZTABU PUŁKU W CZASIE PRZYGOTOWANIA I PROWADZENIA WALKI.

BIBLIOTEKA ... Nr ewid. 5548 (II) ... oficerów im gen. dyw. S. Popławskiego

F3 fotogramy w tym
dwa jdnme.

BIBLIOTEKA ... Nr ewid. 50614 ... Akademii Obrony Narodowej

SPRAWDZIŁ
KIEROWNIK ZESPOŁU
ppłk dypl. Karol BRZOZOWSKI

W A R S Z A W A

1 9 8 7

OPRACOWANIE METODYCZNE

do przeprowadzenia wykładu z oficerami kursów przeszkolenia szczebla pułk - dywizja.

TEMAT: METODY PRACY DOWÓDCY I SZTABU PUŁKU W CZASIE PRZYGOTOWANIA I PROWADZENIA WALKI

CELE : Zapoznanie szkolonych z metodami, organizacją i treścią pracy dowódcy i sztabu pułku nad wypracowaniem decyzji.

ZAGADNIENIA:

1. Istota i ogólna charakterystyka metod pracy dowódcy i sztabu pułku w czasie przygotowania walki.
1.1. Czynniki wpływające na wybór metody i treść pracy dowódcy i sztabu pułku nad wypracowaniem decyzji do walki.
1.2. Istota i ogólna charakterystyka metody równoległego przygotowania, walki.
1.3. Istota i ogólna charakterystyka metody kolejnego przygotowania walki.
2. Kolejność i treść pracy dowódcy i sztabu pułku podczas przygotowania walki.
2.1. Praca sztabu pułku do czasu otrzymania zadania bojowego.
2.2. Praca sztabu pułku po otrzymaniu zadania bojowego.
3. Praca sztabu pułku podczas kierowania walką.

FORMA: Wykład.
CZAS : 2 godziny lekcyjne /90 min/.
MIEJSCE: Sala wykładowa
LITERATURA:

1. Regulamin Walki Wojsk Lądowych Sił Zbrojnych PRL, część I /dywizja,pułk/.Sygn.Szkol.636/85,s.47-55, 107-117,268-279. BPN CDO nr Pf 3283.
2. Regulamin sztabów /tymczasowy/.Sygn.Szt.Gen.1108/83, s.26,44-47,48-49,61-64,69,71-75,78-119. BPN CDO nr02883.

3. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w działaniach bojowych. Podręcznik- część II. Praca sztabu ogólnowojskowego. Sygn. ASG WP wewn.3716/82,s.64-109.162-184.BPN CDO 04245.

ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE:

1. Rzutnik "LECH".
2. Tablica, kreda, wskaźnik.
3. Foliogramy.
3.1. Kolejność i treść pracy dowódcy i organów dowodzenia na szczblach taktycznych podczas przygotowania walki metodą równoległą.
3.2. Ideowy schemat pracy dowódcy, sztabu i szefów rodzajów wojsk metodą kolejnego przygotowania walki.
3.3. Układ zarządzenia wstępnego,wstępnego zarządzenia bojowego, rozkazu bojowego i zarządzenia bojowego.

WSKAZÓWKI:

a/ organizacyjne:
- zajęcie jest prowadzone w początkowym okresie szkolenia na WKDO, po zajęciach ze struktury organizacyjnej,przeznaczenia oraz zasad prowadzenia obrony przez pułk. a przed zajęciami grupowymi;
- trzy - pięć dni przed zajęciem dokładnie zapoznać się z treścią opracowania określić zakres materiału i zagadnienia, na które należy zwrócić szczególną uwagę;
- jeden - dwa dni przed wykładem polecić, przygotować salę wykładową i oprzyrządowanie /rzutnik, tablica,kreda, ekran,wskaźnik itp./.

b/ metodyczne:
- w procesie kształcenia WKDO zajęcie to wprowadza słuchaczyw problematykę przygotowania walki dając podstawę do samodzielnego poszukiwania rozwiązań w wyznaczonej funkcji oficera sztabu w procesie zajęć grupowych;
- w wykładzie stosować w szerokim zakresie materiały poglądowe /schematy,foliogramy/;

- w podsumowaniu zajęcia określić zagadnienia zasadnicze, wskazać materiały źródłowe pozwalające na pogłębienie wiedzy przez słuchaczy.

PRZEBIEG WYKŁADU

CZĘŚĆ WSTĘPNA - 7 min.

1. Czynności organizacyjno-porządkowe:
   - przyjęcie meldunku, sprawdzenie frekwencji;
   - zaprezentowanie przedmiotu, nawiązanie do poprzednich zajęć.
2. Podanie tematu;
3. Wprowadzenie do tematu:

Obywatele oficerowie!

Regulamin sztabów /tymczasowy/ na str.5 w pkt.1 określa, cytuję "Dowódca dowodzi wojskami osobiście i przez podległe organa dowodzenia. Ponosi on całkowitą odpowiedzialność za gotowość bojową, podległych wojsk, organizację i pomyślne wykonanie, zadań bojowych". Dalej, pkt.2 "sztab oddziału jest głównym organem dowodzenia wojskami. Odpowiada, za terminową organizację działań bojowych wojsk, stanowcze i ciągłe dowodzenie nimi w każdej sytuacji"- koniec cytatu. Wyposażenie wojsk w nowe generacje sprzętu bojowego powoduje systematyczne skracanie czasu wydzielanego, na przygotowanie walki, oraz reagowanie dowództw, wojsk i środków walki na powstałe sytuacje.

Powoduje to wzrost wymogów dotyczących ciągłości i operatywności dowodzenia, oraz innego rozwiązywania problemów decyzyjnych i planowania działań bojowych. Polegać to będzie na skróceniu czasu organizacji walki, wymiany informacji między organami dowodzenia i wewnątrz nich; weryfikacji decyzji przed wprowadzeniem jej w życie.

CZĘŚĆ GŁÓWNA

ZAGADNIENIE 1 - 25 min.

Istota i ogólna charakterystyka metod pracy dowódcy i sztabu pułku w czasie przygotowania walki.

1.1. Czynniki wpływające na wybór metody i treść pracy dowódcy i sztabu pułku nad wypracowaniem decyzji do walki.

Wskazówka metodyczna.

Wykładowca podaje treść zagadnienia powoli, w sposób pozwalający na zapisanie i percepcję zasadniczych treści. Podczas cytowania wybranych treści celowe jest posługiwanie się materiałem źródłowym.

Krótko przedstawia co obejmuje przygotowanie walki /natarcia czy obrony/, natomiast główną uwagę skupia i szczegółowo przedstawia organizację walki. Pozostałe przedsięwzięcia przygotowania walki są tematem odrębnym zajęć.

Proponowane rozwiązanie:

Na wybór metody oraz treść pracy dowódcy i sztabu pułku w walce istotny wpływ mają następujące czynniki:

- sytuacja operacyjno-taktyczna:
- warunki przejścia pułku do walki /w natarciu i obronie/;
- czas na organizowanie walki.

Zasadniczym czynnikiem wywierającym wpływ na wybór metody, pracy dowódcy i sztabu jest czas.

We wszystkich wypadkach przyjęte metody pracy powinny, zapewnić

- ~~celowe~~ uczestnictwo w niej wszystkich szczebli dowodzenia;
- terminowość oraz pełne i właściwe wykonanie wszystkich koniecznych przedsięwzięć organizacyjnych;
- pozostawienie wojskom jak najwięcej czasu niezbędnego do ich bezpośredniego przygotowania się do walki.

Przygotowanie walki w pułku rozpoczyna się z chwilą otrzymania zadania bojowego i obejmuje:

- organizację walki /powzięcie decyzji, postawienie zadań bojowych pododdziałom, organizację współdziałania, jądrowego i ogniowego porażenia nieprzyjaciela, wszechstronnego zabezpieczenia walki i dowodzenia, planowanie walki;

- przygotowanie pułku do wykonania zadania bojowego;
- przygotowanie rejonu wyjściowego w natarciu i zajęcie obrony - w obronie;
- tylko w obronie - utworzenie ugrupowania bojowego i zorganizowanie systemu ognia oraz rozbudowę inżynieryjną rejonu obrony;
- organizację i prowadzenie pracy politycznej;
- kontrolę gotowości pododdziałów do wykonania zadania /zadań/;
- inne przedsięwzięcia.

Biorąc za podstawę kryterium czasu można wyróżnić dwie zasadnicze metody pracy dowódcy i sztabu nad przygotowaniem walki:

- metoda równoległego przygotowania walki;
- metoda kolejnego przygotowania walki.

W niektórych wypadkach przygotowanie walki może się odbywać z uwzględnieniem obu tych metod.

1.2. Istota i ogólna charakterystyka metody równoległego przygotowania walki.

Metoda równoległego przygotowania walki jest metodą podstawową. Stosuje się ją w warunkach ograniczonego czasu.

Istota jej polega na tym, że organizowanie walki na szczeblach niższych rozpoczyna się natychmiast po ogłoszeniu zamiaru walki przez przełożonego, na podstawie wydanych przez niego wstępnych zarządzeń bojowych - foliogram nr1.

Kolejność pracy dowódcy i sztabu przy stosowaniu tej metody może być następująca:

Po otrzymaniu wstępnego zarządzenia bojowego dowódca pułku:

- analizuje zadanie;
- określa przedsięwzięcia, które należy niezwłocznie zrealizować w celu szybszego przygotowania pododdziałów do walki;
- przeprowadza lub zatwierdza kalkulację czasu;

- daje wytyczne szefowi sztabu dotyczące zapoznania, przez niego zastępców dowódcy, szefów rodzajów wojsk, i służb, dowódców pododdziałów z zadaniem, organizacji rozpoznania i rekonesansu oraz przygotowania danych niezbędnych do podjęcia decyzji;
- ocenia sytuację;
- określa zamiar walki; s. 51, 108, 207
- melduje go przełożonemu;
- zapoznaje z nim zastępców, szefów rodzajów wojsk i służb;
- wydaje wstępne zarządzenia bojowe pododdziałom.

Po otrzymaniu rozkazu lub zarządzenia bojowego:

- kończy podejmowanie decyzji z mapy;
- wydaje rozkaz bojowy i wytyczne do organizacji zabezpieczenia walki, dowodzenia, pracy partyjno-politycznej i kontroli przygotowania pododdziałów do wykonania zadania;
- wyjeżdża w teren, gdzie - przeprowadza rekonesans;
  - uściśla decyzję i zadania dla pododdziałów oraz organizuje między nimi współdziałanie.

Nawet w skrajnie ograniczonym czasie dowódca pułku powinien zapewnić sobie możliwość uściślenia decyzji w terenie, a zwłaszcza zadań dla pododdziałów oraz głównych problemów współdziałania.

!!! Pozytywne strony tej metody /zalety/:

- możliwość skrócenia czasu prac planistyczno-organizacyjnych wykonywanych jednocześnie na kilku szczeblach dowodzenia;
- wydzielenie pododdziałom większej ilości czasu na przygotowanie się do walki.

Negatywne strony tej metody /wady/:

- fragmentaryczne uzyskiwanie danych przez podległe organy dowodzenia do podejmowania decyzji;
- możliwość pewnych zmian decyzji w kolejnych grupach informacji/zmiany w rozkazie bojowym w stosunku do wstępnego zarządzenia bojowego/.

W dynamice walki zadania bojowe przekazuje się zazwyczaj w formie zarządzeń bojowych.

1.3. Istota i ogólna charakterystyka metody kolejnego przygotowania walki.

Metodę kolejnego przygotowania walki stosuje się w warunkach posiadania dostatecznej ilości czasu na jej zorganizowanie.

Istotę tej metody stanowi organizowanie walki na podstawie otrzymanego rozkazu bojowego lub zarządzenia bojowego kolejno: najpierw w pułku, a następnie - w podległych pododdziałach.

Kolejność pracy dowódcy i sztabu przy stosowaniu tej metody może być następująca - foliogram nr2. /wykazać różnice w stosunku do poprzedniej metody/.

Po otrzymaniu rozkazu lub zarządzenia bojowego dowódca pułku:

- analizuje zadanie;
- określa przedsięwzięcia, które należy zrealizować dla szybszego przygotowania pododdziałów do wykonania postawionego im zadania;
- przeprowadza lub zatwierdza kalkulację czasu;
- daje szefowi sztabu wytyczne dotyczące zapoznania zastępców dowódcy, szefów rodzajów wojsk i służb z zadaniem, organizacji rozpoznania i rekonesansu oraz przygotowania danych niezbędnych do podjęcia decyzji;
  - ocenia sytuację;
  - podejmuje decyzję z mapy;
  - melduje decyzję przełożonemu;
  - wydaje rozkaz bojowy i wytyczne do organizacji zabezpieczenia działań bojowych, dowodzenia, pracy partyjno-politycznej i kontroli przygotowania pododdziałów do wykonania zadania bojowego;
  - wyjeżdża w teren, gdzie - przeprowadza rekonesans;
    - uściśla decyzję i zadania dla pododdziałów oraz organizuje współdziałanie.

W zależności od sytuacji i posiadanego czasu kolejność pracy dowódcy w zakresie prganizowania walki może, być inna. We wszystkich wypadkach dowódca, i sztab tak powinni zorganizować pracę, aby pozostawić pododdziałom jak najwięcej czasu na przygotowanie się do wykonania otrzymanego zadania.

Przykład historyczny -

Sposób postępowania dowódcy może być inny od przedstawionego i zależy od doświadczenia dowódcy i oficerów sztabu, czasu i sytuacji bojowej.

Podczas organizacji natarcia 27 dywizji piechoty gwardii z przyczółka magnuszewskiego dowódca dywizji na organizację walki otrzymał 5 dób. Przez pierwsze dwa dni przeprowadził rekonesans w terenie z dowódcami pułków i środków wzmocnienia. Po zakończeniu jego ogłosił decyzję do natarcia, stawiając oddziałom zadania bojowe.

Współdziałanie organizowano w terenie i następnie doskonalono jego treść w toku intensywnie prowadzonego szkolenia oraz ćwiczeń.

Decyzje dowódców pułków dowódca dywizji zatwierdził po dwóch dniach, po przeprowadzeniu z każdym pułkiem ćwiczeń.

Potem dowódcy pułków przystąpili do organizowania walki pododdziałów, po 4 dniach osiągnęły gotowość do natarcia.

Jak z tego widzimy, wybór metody zależy zawsze od dowódcy, sytuacji operacyjno-taktycznej i czasu. Zawsze należy jednak mieć na uwadze, by pododdziały osiągnęły gotowość do wykonania nowego zadania.

ZAGADNIENIE 2 - 40 min.

Kolejność i treść pracy dowódcy i sztabu pułku podczas przygotowania walki.

Wskazówka metodyczna:

W zagadnieniu przedstawić, co obejmuje praca sztabu we wszystkich trzech etapach, tzn. do czasu otrzymania zadania bojowego, po otrzymaniu zadania bojowego, [illegible] i podczas kierowania walką. Główną uwagę skupić i szczegółowo

przedstawić wykorzystując foliogram pracę sztabu pułku po otrzymaniu zadania bojowego, natomiast omawiając pracę, sztabu podczas kierowania walką skupić się na natarciu. Sposób postępowania wykładowcy taki sam jak w zagadnieniu pierwszym.

Proponowane rozwiązanie:

Kolejność i treść pracy sztabu pułku podczas przygotowania walki zależy głównie od przyjętej przez dowódcę pułku metody pracy.

2.1. Praca sztabu pułku do czasu otrzymania zadania bojowego.

Praca sztabu pułku po otrzymaniu zarządzenia wstępnego, do czasu otrzymania zadania bojowego nakierowana jest głównie na przygotowanie sztabu do przyjęcia zadania bojowego oraz przygotowania pododdziałów do czekającego ich zadania.

Szef sztabu pułku uwzględniając aktualną systuację i możliwy jej rozwój oraz treść zarządzenia wstępnego otrzymanego ze sztabu dywizji powinien:

1. Wydać wytyczne dotyczące:
   - organizacji pracy na stanowisku dowodzenia;
   - przeciwdziałania rozpoznaniu nieprzyjaciela, w tym wykorzystania technicznych środków łączności;
   - zaopatrzenia oficerów dowództwa pułku w mapy przewidywanego kierunku /rejonu/;
   - zbierania, opracowywania i wymiany informacji;
   - organizacji przyjęcia zadania bojowego.
2. Zameldować dowódcy pułku propozycje dotyczące realizacji nakazanych w zarządzeniu wstępnym przełożonego przedsięwzięć.
3. Zorganizować nawiązanie łączności z siąsiadem /mi / szczególnie prowadzącym walkę w przodzie /jeżeli taki istnieje/.
4. Zorganizować zbieranie informacji o nieprzyjacielu.

4. Zorganizować zbieranie informacji o nieprzyjacielu.
Starszy oficer operacyjny pułku:

1. Organizuje zaopatrzenie oficerów dowództwa w mapy.
2. Organizuje zbieranie i opracowanie /w ścisłej współpracy z innymi oficerami sztabu i szefami rodzajów wojsk i służb/ danych o sytuacji dotyczących:
   - aktualnego stanu ukompletowania i napromienienia podległych pododdziałów;
   - stanu i gotowości pododdziałów artylerii i obrony przeciwlotniczej;
   - stanu zapasów materiałowych w pododdziałach;
   - położenia rozmieszczenia /pododdziałów oraz sytuacji skażeń i charakteru terenu w rejonie wyjściowym oraz na kierunku /w rejonie/ przewidywanego zadania pułku;
   - położenia i możliwości bojowych sąsiada prowadzącego walkę w przodzie.
3. Przygotowuje i po podpisaniu przez dowódcę /szefa sztabu/ przesyła do sztabu dywizji meldunek o stanie i położeniu pododdziałów.

Starszy oficer rozpoznania pułku;
- organizuje rozpoznanie i zbieranie aktualnych informacji o nieprzyjacielu i terenie.

Sztab pułku:
- organizuje zebranie i opracowanie maksymalnej ilości informacji o sytuacji oraz wykonania innych prac przygotowawczych do czasu otrzymania zadania bojowego, co znacznie przyspieszy późniejszą pracę nad przygotowaniem natarcia.

2.2. Praca sztabu pułku po otrzymaniu zadania bojowego.

W pracy sztabu pułku podczas organizowania walki możemy wyróżnić następujące, zasadnicze przedsięwzięcia:

1. Udział w przyjęciu zadania bojowego.
2. Udział w wypracowaniu decyzji i jej opracowanie.
3. Udział w opracowaniu i przekazaniu zadań bojowych.

4. Udział w organizacji i prowadzeniu rekonesansu.
5. Udział w organizacji współdziałania.
6. Udział w organizacji zabezpieczenia działań bojowych.
7. Organizacja służby porządkowo-ochronnej.
8. Organizacja dowodzenia.
9. Organizacja i udział w kontroli.

Ad.1. Udział sztabu w przyjęciu zadania bojowego.

W przyjęciu zadania bojowego biorą zazwyczaj udział: dowódca pułku, szef sztabu i starszy oficer operacyjny.

Przygotowując natarcie w ograniczonym czasie pułk otrzymuje zadania bojowe w formie wstępnego zarządzenia bojowego najczęściej przez techniczne środki łączności lub rzadziej przez oficera dowództwa dywizji.

Treść otrzymanego zadania bojowego nanosi się w pułku równoległe na trzy mapy: dowódcy pułku, szefa sztabu i starszego oficera operacyjnego.

Ad.2. Udział sztabu w wypracowaniu decyzji i jej opracowaniu.

Kolejność pracy sztabu w wypracowaniu decyzji i jej opracowaniu zależy od przyjętej przez dowódcę kolejności pracy - foliogram nr1. lub 2.

Sztab bierze udział prawie we wszystkich przedsięwzięciach realizowanych przez dowódcę pułku.

regul. s. 49

Analiza zadania

Szef sztabu pułku może wspólnie z dowódcą analizować zadanie i określać przedsięwzięcia, które należy niezwłocznie zrealizować w celu szybszego przygotowania pododdziałów do walki. On też najczęściej przprowadza kalkulację czasu.

W czasie kiedy dowódca pułku analizuje zadanie, szef sztabu kalkuluje czas, szefowie rodzajów wojsk dokonują wymiany informacji zawartych we wstępnych zarządzeniach bojowych rodzajów wojsk. Starszy oficer operacyjny nanosi /kończy nanoszenie/ treść zadania bojowego na swoją mapę, po czym zapoznaje z nim zastępców dowódcy i szefów rodzajów wojsk.

W zakresie organizacji rekonesansu szef sztabu określa:
- czas przeprowadzenia rekonesansu;
- ilość i skład grup rekonesansowych oraz ich zadania;
- punkty pracy i zagadnienia rozpatrywane na nich;
- przedsięwzięcia w zakresie zabezpieczenia łączności;
- ubezpieczenie grup rekonesansowych i sposób zapewnienia skrytości prowadzenia rekonesansu;
- miejsce i czas spotkania z przedstwicielem wojsk zabezpieczających wejście pułku do walki /przy przejściu pułku do natarcia po podejściu z głębi/;
- miejsce i czas zbiórki uczestników rekonesansu i sposób przejazdu na punkty pracy.

W wytycznych do przygotowania danych do podjęcia decyzji (szef sztabu) określa:
- kto, w jakim czasie i jakie dane powinien przygotować do decyzji dowódcy;
- sposób przedstawienia przygotowanych danych.

Kończąc wydawanie wytycznych szef sztabu powinien określić jakie dokumenty, w jakiej formie i w jakim terminie należy opracować.

Ocena sytuacji-przygotowanie danych do decyzji dowódcy.

Starszy oficer rozpoznania:
- oceny ogólnego składu i charakter działań nieprzyjaciela w pasie natarcia /obrony/ dywizji;
- oceny sił i środków, ugrupowania i możliwości bojowych nieprzyjaciela w pasie natarcia /przed frontem obrony/pułku;
- oceny prawdopodobnego charakteru działań nieprzyjaciela;
- sposób realizacji głównych zadań rozpoznania.

Starszy oficer operacyjny:
- położenia, stanu i gotowości pododdziałów pułku do walki;
- aktualnego stosunku sił wojsk prowadzących działania bojowe na kierunku wejścia pułku do walki oraz ewentualną potrzebę i możliwości ich wzmocnienia /możliwości poprawy położenia/;
- możliwości pułku /z uwzględnieniem sił i środków wzmocnienia/ w zakresie przyjęcia zamierzonego przez dowódcę ugrupowania bojowego i wykonania zadania bojowego przy określonym /niezbędnym/ stosunku sił;

- kalkulacji czasu przesunięcia pułku na rubież ataku /zajęcia obrony/;
- warunków terenowych w pasie natarcia /rejonie obrony/ pułku i ich wpływu na możliwości użycia pododdziałów, tempo natarcia itp. oraz możliwe zmiany terenowe w wyniku uderzeń jądrowych i ich wpływ na działanie wojsk pułku;
- możliwości realizacji przedsięwzięć w zakresie:obrony przed BMR, powszechnej obrony plot, maskowania,obrony radioelektronicznej.

Szef sztabu pułku:

- treści i wskaźników otrzymanego zadania bojowego;
- wniosków z oceny położenia i stanie ukompletowania wojsk;
- potrzeb i możliwości zapewnienia niezbędnego stosunku sił w pasie natarcia /rejonie obrony/ pułku;
- propozycji decyzji.

W przypadku ograniczonej ilości czasu na przygotowanie walki poszczególni oficerowie nie składają pełnych /rozwiniętych/ meldunków lecz odpowiadają na pytania dowódcy lub meldują rozwiązanie nakazanych w wytycznych dowódcy i szefa sztabu problemów.

Opracowanie decyzji dowódcy.

Decyzję opracowuje się na mapie z legendą. Równolegle z wypracowaniem decyzji przez dowódcę jest ona rysowana na jego mapie roboczej a następnie na mapie szefa sztabu i starszego oficera operacyjnego.

W warunkach ograniczonego czasu dowódca pułku/wyznaczony oficer sztabu/ w miarę rozstrzygania poszczególnych problemów rysuje je na swojej mapie roboczej.

Opracowana decyzja dowódcy z legendą jest podstawą do wydania rozkazu bojowego podległym pododdziałom oraz szczegółowego planowania walki.

Ad.3. Udział w opracowaniu i przekazaniu zadań bojowych.

Sztab pułku opracowuje i przekazuje podległym pododdziałom:

s. 52

- zarządzenie wstępne;
- wstępne zarządzenie bojowe;
- oraz opracowuje /zapisuje/ wydany ustnie przez dowódcę pułku rozkaz bojowy lub zarządzenie bojowe- układ treści dokumentów foliogram nr.3.

W zarządzeniu wstępnym podaje się:

1. Do jakich zadań należy się przygotować i w jakim terminie.
2. Terminy realizacji najważniejszych przedsięwzięć związanych z przygotowaniem się do walki.
3. Sposób i termin otrzymania zadania bojowego.

s. 53

We wstępnym zarządzeniu bojowym ujmuje się:

1. Wiadomości o nieprzyjacielu.
2. Dane z zamiaru dowódcy.
3. Pas natarcia /rejon obrony/ batalionu i kierunek głównego uderzenia /rejon skupienia głównego wysiłku i rejony, od których utrzymania zależy trwałość obrony.
4. Obiekty obezwładniane na jego rzecz środkami pułku.
5. Rubież ataku /wprowadzenia do walki/ i rubieże wykonania zadania.
6. Sąsiadów /rubieże ich zadań i kierunki natarcia /rejony obrony/.
7. Czas gotowości i zasadnicze przedsięwzięcia związane z przygotowaniem walki.
8. Terminy i sposoby otrzymywania zadań.

W rozkazie bojowym ujmuje się:

Rozk. s. 52

1. Krótkie wnioski z oceny zgrupowania i działań wojsk nieprzyjaciela.
2. Zadanie bojowe pułku.
3. Sposób użycia przez przełożonych broni jądrowej i innych środków rażenia w pasie /rejonie/ działania pułku.

Zadania desantów powietrznych i morskich, jeżeli są wysadzone w pasie /rejonie/ działania pułku, oraz zadania sąsiadów i linie rozgraniczenia z nimi.

4. Zamiar walki.
5. Zadania bojowe /po słowie"rozkazuję"/ stawiane:
   - pododdziałom pierwszego rzutu;
   - pododdziałom drugiego rzutu/odwodu ogólnowojskowego/;
   - pododdziałom artylerii /grupom artylerii/;
   - pododdziałom przeciwlotniczym;
   - odwodom i oddziałowi zaporowemu.
6. Zużycie zasadniczych rodzajów amunicji w ciągu dnia walki.
7. Czas gotowości wojsk.
8. Miejsca i czas rozwijania stanowisk dowodzenia i kierunki ich przemieszczania oraz zastępcę dowódcy pułku, wyznaczonego spośród dwódców pododdziałów w razie zniszczenia stanowiska dowodzenia.

S.53

W zarządzeniu bojowym ujmuje się:
1. Krótkie wnioski z oceny nieprzyjaciela.
2. Zadanie bojowe batalionu .
3. Obiekty obezwładniane na jego rzecz środkami przełożonych.
4. Czas gotowości do działań.

Ad.4. Udział sztabu w organizacji i prowadzeniu rekonesansu.

Rekonesans planuje i organizuje sztab pułku zgodnie z wytycznymi dowódcy pułku lub szefa sztabu.

Starszy oficer operacyjny/oficer operacyjny/ przy współpracy z innymi oficerami dowództwa, pod nadzorem szefa sztabu, opracowuje plan rekonesansu w formie tabelarycznej na blankiecie lub w notatniku dowódcy oraz w formie graficznej na mapie.

W planie rekonesansu ujmuje się:
- cel rekonesansu;
- organizację rekonesansu, w tym: skład i wyposażenie grupy rekonesansowych,ich ochronę, organizację wyjazdu oraz miejsce i termin meldowania dowódcy pułku wyników rekonensansu innych grup rekonesansowych;
- treść pracy grupy rekonensansowej, a w tym; miejsca punktów pracy i czas pracy na nich oraz treść rozpatrywanych zagadnień.

Na mapie przedstawia się:
- miejsce punktów pracy;
- drogi dojazdu i kalkulację przejazdu.

Po zatwirdzeniu przez dowódcę planu rekonesansu, szef sztabu lub autor planu zapoznaje z jego treścią uczestników rekonesansu i organizuje wyjazd na rekonesans.

Ad.5. Udział sztabu w organizacji współdziałania.

Na podstawie decyzji dowódcy pułku i jego wytycznych oraz wytycznych sztabu dywizji, sztab pułku, uzgadnia działania wojsk podległych wspierających i współdziałających na całą głębokość walki według zadań, rubieży, czasu i sposobów wykonania zadań /najszczegółowiej na głębokość zadania bliższego pułku/.

Uzgadniając współdziałanie przy wykonaniu określonego zadania określa się:
- cel działania;
- możliwe przeciwdziałanie nieprzyjaciela;
- sposób działania sił i środków przełożonego, wojsk wspierających i sąsiadów w trakcie wykonywania zadania;
- precyzuje się działanie sił i środków własnych wykorzystywanych do wykonania określonego zadnia;
- zgrywa się działania i wysiłki tych wojsk według rubieży, czasu i sposobów wykonania zadania;
- ustala się jednolite sygnały dowodzenia, powiadamiania i współdziałania oraz dozory i jednolitą numerację celów itp.

Powyższe ustalenia nanosi się na mapę roboczą szefa sztabu oraz ujmuje się w planie współdziałania.

Plan współdziałania opracowuje się zazwyczaj w formie tabelarycznej lub graficznie na mapie /roboczej szefa sztabu/ z legendą.

Ad.6. Udział sztabu w organizacji zabezpieczenia działań bojowych.

Zabezpieczenie działań bojowych planuje i organizuje sztab pułku oraz oficerowie rodzajów wojsk na podstawie decyzji dowódcy i jego wytycznych w tym zakresie/wydanych bezpośrednio po wydaniu rozkazu bojowego/.

Zadania zabezpieczenia działań bojowych przekazuje się wykonawcom w formie wytycznych.

R o z p o z n a n i e. Zadania do rozpoznania stawia osobiście dowódca pułku . Na ich podstawie szef sztabu wydaje szczegółowe wytyczne do rozpoznania które mogą zawierać_

- zadania rozpoznania, kolejność i czas ich wykonania;
- kierunki, rejony i obiekty, na których należy skupić główny wysiłek rozpoznania;
- skład sił i środków dla rozpoznania najważniejszych obiektów;
- skład odwodu sił i środków rozpoznania jego rozmieszczenie oraz sposób jego odtwarzania w toku walki;
- zakres i terminy przygotowania pododdziałów wydzielonych do rozpoznania;
- terminy i sposób przedstwiania meldunków;
- termin zakończenia planowania i organizowania rozpoznania.

Bezpośrenim organizatorem i koordynatorem rozpoznania pułku jest starszy oficer rozpoznania,
Przewidywane zadania rozpoznania przedstawia on na swojej mapie roboczej.

OPBMAR.

Obronę przed bronią masowego rażenia planuje i organizuje starszy oficer operacyjny przy ścisłej współpracy z oficerami rodzajów wojsk, na podstawie wytycznych dowódcy lub szefa sztabu.

Powinien on:

- zaplanować i zorganizować obserwację i rozpoznanie skażeń:
- ustalić dopuszczalną dawkę napromienienia dla poszczególnych pododdziałów:
- określić sposób działania, kolejność i sposób przekraczania przez pododdziały stref skażeń i rejonów zniszczeń, pożarów, zatopień;

- kierunki przesunięcia lub drogi marszu elementów ubezpieczenia;
- organizację dowodzenia elementami ubezpieczenia;
- sygnały dowodzenia i współdziałania.

Najważniejsze zagadnienia z zakresu ubezpieczenia przedstawia się na mapie decyzji. Szczegółowe zadania w tym zakresie przedstawia się na mapie roboczej szefa sztabu i starszego oficera operacyjnego oraz w niezbędnym zakresie na mapach roboczych zainteresowanych oficerów rodzajów wojsk.

M a s k o w a n i e. Za organizację i realizację maskowania odpowiada szef sztabu. Bezpośrednim organizatorem jest starszy oficer operacyjny.

Planując maskowanie starszy oficer operacyjny powinien:
- zapewnić skryte przeprowadzenie rekonensansu;
- ukryć i zamaskować punkty dowodzenia;
- zapewnić maskowanie wojsk w rejonie wyjściowym do natarcia /w rejonie obrony/ w czasie przesunięcia na rubież ataku i w czasie natarcia /zajmowaniu obrony/;
- zapewnić ukrycie manewru drugiego rzutu i odwodów.

W tym celu uzgadnia i ustala z oficerami rodzajów wojsk:
- siły i środki do maskowania;
- sposób i terminy realizacji zadań maskowania;
- zakres i sposób wykorzystania środków maskujących;
- przedsięwzięcia dotyczące maskowania radioelektronicznego, fotograficznego, dźwiękowego i wzrokowego.

Zasadnicze przedsięwzięcia z zakresu maskowania przedstawią się na mapie decyzji, szczegóły na mapie roboczej starszego oficera operacyjnego.

Ad. 7. Organizacja służby porządkowo-ochronnej. Służbę porządkowo-ochronną organizuje sztab pułku na podstawie decyzji dowódcy i zarządzenia sztabu nadrzędnego w celu, zapewnienia zorganizowanego, terminowego i skrytego przesunięcia i rozwinięcia wojsk pułku, oraz utrzymania ustalonego porządku na drogach marszu.

- ustalić terminy przeprowadzenia kontroli napromienia i składania meldunków;
- przewidzieć sposób i kolejność odtwarzania zdolności bojowej wojsk i likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia w pułku;
- wydzielić siły i środki do grup ratunkowo-ewakuacyjnych;
- ustalić sposób i sygnały powiadamiania.

Przedsięwzięcia w tym zakresie przedstawia na swojej mapie roboczej oraz w niezbędnym zakresie na mapie decyzji.

Powszechna obrona przeciw-lotnicza.

W zakresie powszechnej obrony przeciwlotniczej starszy oficer operacyjny powinien zaplanować i przedstawić dowódcy/przy ścisłej współpracy z szefem OPlot/;

- sposób organizacji pbserwacji wzrokowej i alarmowania wojsk;
- zakres wykorzystania broni etatowej, pokładowej i artyleryjskiej do walki z samolotami i śmigłowcami nieprzyjaciela;
- sposób maskowania wojsk;
- zakres inżynieryjnej rozbudowy rejonu wyjściowego;
- sposób rozśrodkowania wojsk;

U b e z pi e c z e n i e. Za organizację i realizację ubezpieczenia pododdziałów w walce odpowiada szef sztabu, pułku. Bezpośrednim organizatorem jest starszy oficer operacyjny.

Szef sztabu w wytycznych do ubezpieczenia zazwyczaj podaje:

- siły i środki do ubezpieczenia ich zadania;
- rejony rozmieszczenia elementów ubezpieczenia oraz drogi ich marszu;
- czas wykonania zadań i sposób współdziałania z pozostałymi wojskami;
- sposób utrzymania łączności z organami ubezpieczenia.

Starszy oficer operacyjny planując ubezpieczenie ustala:

- prawdopodobne kierunku zagrożenia;
- szczegółowe zadania elementów ubzepieczenia oraz ich niezbędne siły i środki do ich wykonania;
- czas i sposób realizacji tych zadań;

Do podstawowych zadań służby porządkowo-ochronnej należy:
- regulowanie ruchu wojsk pułku;
- zapewnienie zorganizowanego przemieszczenia stanowisk dowodzenia;
- kontrolowanie przestrzegania przez wojska ustalonego porządku i zasad maskowania;
- spowodowanie zwolnienia określonych dróg marszu dla wojsk wykonujących główne i terminowe zadania;
- zbieranie i kierowanie do macierzystych pododdziałów żołnierzy którzy od nich odłączyli oraz pozostawionego uzbrojenia i sprzętu technicznego;
- terminowe meldowanie sztabowi i uprzedzanie wojsk o stanie dróg marszu oraz sytuacji promieniotwórczej, chemicznej, biologicznej itp.

Służbę porządkowo-ochronną rozwija się zawczasu, przed wyjściem wojsk na drogę marszu.

Do pełnienia służby wyznacza się oficerów sztabu i etatowy pododdział służby porządkowo-ochronnej.

Mogą być również wyznaczone inne przygotowane do tego pododdziały. Przedsięwzięcia służby porządkowo ochronnej przedstawia się zwykle na mapie roboczej i w notatniku oficera operacyjnego pułku, który najczęściej jest bezpośrednim organizatorem służby porządkowo-ochronnej w pułku.

Ad.7. Organizacja dowodzenia.

Organizując dowodzenie szef sztabu powinien określić i zaproponować dowódcy:
- z jakich stanowisk dowodzenia będzie realizowane dowodzenie w poszczególnych okresach walki;
- miejsce i czas rozwijania stanowisk dowodzenia i punktów obserwacyjno-dowódczych oraz ich rejony zapasowe;
- kolejność przemieszczania stanowisk dowodzenia w toku walki;
- podział dowództwa, środków łączności i transportu na stanowiska dowodzenia oraz POD;
- sposób utrzymania łączności z podległymi, przydzielonymi i współdziałającymi pododdziałami /oddziałem/;
- stopień rozbudowy inżynieryjnej stanowisk dowodzenia iPDO;
- sposób ochrony i obrony stanowisk dowodzenia.

Ad.9. Kontrola i pomoce;

Kontrolę przygotowania wojsk pułku do wykonania zadań przeprowadza osobiście dowódca pułku, oficerowie sztabu i rodzajów wojsk.

W czasie kontroli oficerowie sprawdzają głównie;

- terminowość realizacji rozkazów, zarządzeń i wytycznych,
- zgodność treści decyzji podwładnych z otrzymanym zadaniem bojowym;
- prawidłowość zorganizowania zabezpieczenia działań bojowych;
- przygotowanie i gotowość pododdziałów do walki;
- przestrzeganie ustaleń w zakresie skrytości dowodzenia i maskowania,

W przypadku stwierdzenia niedociągnięć udzielają pomocy przy ich usunięciu.

ZAGADNIENIE - 3 - 13min.

Praca sztabu pułku podczas kierowania walką.

Wskazówka metodyczna:

Sposób postępowania wykładowcy taki sam jak w zagadnieniu 2.

Proponowane rozwiązanie:

Praca sztabu pułku podczas kierowania walką polega głównie na:

- kontrolowaniu realizacji przez podległe wojska decyzji dowódcy;
- zapewnienie warunków wykonania przez wojska postawionych im zadań;
- dostarczaniu dowódcy pułku danych do korygowania lub podejmowania nowych decyzji;
- przekazywaniu wojskom nowych zadań bojowych;
- zapewnieniu warunków dla utrzymania ciągłego współdziałania, dowodzenia i realizacji wszechstronnego zabezpieczenia działań bojowych;

Równolegle z tym sztab w oparciu o aktualną sytuację i przewidywany jej rozwój, opracowuje i melduje dowódcy dane dotyczące

rozwiązania kolejnego zadania bojowego.

Praca sztabu podczas prowadzenia natarcia.

Podejście wojsk na rubież ataku, ogniowa ich osłona i ogniowe przygotowanie ataku.

Podczas marszu na rubież ataku sztab pułku powinien:

- kontrolować ruch wojsk i terminowość ich rozwijania;
- śledzić obiekty i cele przewidziane do niszczenia /obezwładniania/ w OPN;
- dopilnować wykonanie przejść w zaporach inżynieryjnych.

Z chwilą rozpoczęcia przez wojska ataku praca sztabu powinna skoncentrować się na kierowaniu pododdziałami w celu:

- najefektywniejszego wykorzystania skutków kompleksowego porażenia nieprzyjaciela;
- potęgowanie siły uderzenia oraz wprowadzenie do walki drugich rzutów /odwodów/;
- skutecznego odpierania ewentualnych kontrataków;
- zdecydowanego przechodzenia wojsk do pościgu.

Wprowadzenie do walki drugiego rzutu.

Przygotowując dowódcy dane do decyzji o wprowadzeniu do walki drugiego rzutu sztab powinien dostarczyć dowódcy dane dotyczące:

- obiektów /celów/, które należy zniszczyć /obezwładnić/ ogniem artylerii;
- możliwości organizowania przez nieprzyjaciela obrony na kolejnych rubieżach i wykorzystania przez niego odwodów;
- słabych miejsc w ugrupowaniu nieprzyjaciela;
- kierunku, rubieży, czasu i sposobu wprowadzenia do walki drugiego rzutu;
- możliwości zabezpieczenia wejścia do walki drugiego rzutu;
- sposobu działania pododdziałów pierwszego rzutu, na rzecz wchodzących do walki wojsk drugiego rzutu;
- możliwości współdziałania drugiego rzutu z wojskami będącymi w przodzie itp.;

Po powzięciu przez dowódcę decyzji o wprowadzeniu do walki drugiego rzutu sztab pułku powinien:

- przekazać zadania wykonawcom;
- udokładnić współdziałanie i zabezpieczenie wejścia do walki drugiego rzutu;
- zapewnić dowódcy możliwość bezpośredniego kierowania wejściem drugiego rzutu /zorganizować POD/;
- zabezpieczyć bezkolizyjne wejście do walki drugiego rzutu /zwolnienie dróg marszu, organizacja regulacji ruchu/;
- opracować i przekazać meldunek do sztabu dywizji;
- powiadomić sąsiadów o decyzji dowódcy pułku.

Odparcie kontrataku odwodów nieprzyjaciela.

Sztab pułku powinien przygotować dowódcy dane do decyzji dotyczące:

- możliwości wykonania przez nieprzyjaciela kontrataku, /skład odowodu,kierunek,rubieże,termin i cel wykonania kontrataku/;
- obiekty i cele, które należy zniszczyć /obezwładnić/ ogniem artylerii i innymi środkami;
- siły i środki nieprzyjaciela na innych kierunkach natarcia pułku, możliwy sposób ich działania;
- siły i środki, jakie należy użyć do bezpośredniego odparcia kontrataku oraz sposób jego odparcia;
- siły i środki jakimi można i należy rozwijać natarcie na kierunku głównego uderzenia.

Po powzięciu przez dowódcę decyzji odparciu kontrataku sztab pułku powinien:

- przekazać zadania wykonawcom;
- udokładnić współdziałanie i zabezpieczenie zgrupowania odpierającego kontratak oraz rozwijającego natarcie;
- zapewnić dowódcy możliwości bezpośredniego kierowania walką z kontratakującym nieprzyjacielem /organizacja POD/;
- zabezpieczyć bezkolizyjne wykonanie manewru na zagrożony kierunek odwodami specjalnymi;
- opracować i przekazać meldunek do sztabu dywizji;
- powiadomić sąsiadów o decyzji dowódcy pułku.

CZĘŚĆ KOŃCOWA - 5 min.

1. Podsumowanie wykładu.

W wykładzie zostały przedstawione podstawowe metody pracy dowódcy i sztabu nad wypracowaniem decyzji do walki.

Nie wyczerpuje on całości problematyki, a celem głównym było ukierunkowanie Obywateli Oficerów do dalszej samodzielnej pracy w wyznaczonej funkcji oficera sztabu. Praca dowódcy nie zawsze będzie przebiegała, jak przedstawiłem w wykładzie i zależeć będzie od czasu jakim dysponuje dowódca i sztab, pory roku /doby/ oraz osobistego przygotowania dowódcy i oficerów sztabu.

- odpowiedzi na pytania słuchaczy.

2. W oparciu o przeprowadzony wykład i do przyszłych zajęć powinniście:

-znać kolejność i treść pracy dowódcy i sztabu pułku, nad wypracowaniem decyzji do walki metodą równoległą;

-umieć, przedstawić przedsięwzięcia wykonywane przez starszego oficera operacyjnego w procesie wypracowania decyzji;

-zapoznać się z podstawowymi obowiązkami i dokumentami opracowywanymi przez starszego oficera operacyjnego.

3. W związku z powyższym należy przestudiować:

3.1. Regulamin Walki Lądowych Sił Zbrojnych PRL. Część I /dywizja,pułk/.Sygn.Szkol.636/85,str.47-55, 107-117,268-279.BPN CDO nr.pf3283.

3.2. Regulamin sztabów /tymczasowy/.Sygn.Szt.Gen.1108/83, str.26,44-47,48-49,61-64,69,71-75,78-119.BPN CDO nr.02883.

3.3. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w działaniach bojowych. Podręcznik - część II. Praca sztabu ogólnowojskowego Sygn.ASG WP wewn.3716/82,s.64-109,162-184. BPN CDO 04245.

3.4. Płk dr hab. Sylwester PIOTROWSKI. Metody pracy dowódcy sztabu MW Nr12/86,s.2529.

4. Podanie wytycznych do kolejnych zajęć.

5. Zakończenie wykładu i uporządkowanie sali.

ZAŁĄCZNIKI - foliogramy.

Nr 1. Kolejność i treść pracy dowódcy i organów dowodzenia na szczeblach taktycznych podczas przygotowania walki metodą równoległą - poufne.

Nr 2. Ideowy schemat pracy dowódcy i sztabu i szefów rodzajów wojsk metodą kolejnego przygotowania walki.

Nr 3. Układ zarządzenia wstępnego, wstępnego zarządzenia bojowego, rozkazu bojowego i zarządzenia bojowego.

OPRACOWAŁ

ppłk dypl. Henryk GETKA

W/z dypl. Zdzisław Tsera

Wydrukowano w 1 egz.
Wyk.ppłk GETKA
Druk.M.M
Dnia.87.03.10
Nr.21/I

Idealny schemat pracy dowódcy, sztabu i szefów rodzajów wojsk metodą kolejnego przygotowania walki

1076 5548 1031

Rozkaz bojowy / Zarządzenie bojowe

Dowódca | SZTAB Szef sztabu, Oficerowie sztabu | Szefowie rodz. wojsk

Zarządzenie rodzajom wojsk / Zarządz. bojowe rodz. wojsk

Przyjęcie zadania bojowego

Wyjaśnienie celu walki
ANALIZA ZADANIA
Określenie przedsięwzięć, które należy wykonać niezwłocznie.
KALKULACJA CZASU: /przeprowadz., lub zatwierdzenie/ Wyd. wyt. szefowi sztabu do - zapozn. z zad. bojowym - org. rozpoznania i rekonesansu - przygotowanie danych do decyzji.

Zapoznanie się z zarządzeniami
Wymiana informacji (opracowanie i przekaz. zarządz. wstępnego)
Zapoznanie dowódcy, szefów rodzajów wojsk z zadaniem bojowym.

Zarządzenie wstępne

Przygotowanie rejonu wyjściowego do natarcia / Przygotowanie wojsk do wykonania zadania bojowego / Organizacja i przeprowadzenie pracy politycznej / Organizacja walki

Ocena sytuacji
określenie zamiaru

Wytyczne szefa sztabu do:
- organizacji rozpoznania i rekonesansu
- przygotowanie danych do decyzji
- do opracowania zasadniczych dokumentów bojowych

Zapoznanie z zamiarem zastępców dcy, oficerów sztabu, szefów rodz. wojsk

Kończenie podejmowania decyzji
- wysłuchanie meldunków z danymi do decyzji
- podjęcie decyzji z mapy

Przygotowanie i meldowanie danych do decyzji

Meldowanie decyzji przełożonemu

Wydanie rozkazu bojowego i wytycznych do organizacji zaopatrz. działań bojowych, dowodzenia, pracy partyjno-polit. i kontroli

Praca w terenie: Uściślenie decyzji i zadań bojowych. Organizacja współdziałania

Planowanie szczegółowe
- planowanie użycia rodz. wojsk
- opracowanie planów zabezpieczenia działań bojowych
- opracowanie dokumentów bojowych

Układ szefów rodz. wojsk i oficerów sztabu w rekonesansie dowódcy

Rekonesans szefów rodzajów wojsk

Zatwierdzenie planów użycia rodzajów wojsk, planów zabezp. działań bojowych

Opracowanie i przesłanie rozkazu bojowego [zarządz. bojowego do podwładnych (nie dotyczy pułku)]

Kontrola gotowości do wykonania zadania

Opracowanie i postaw zarządz. rodz. wojsk [zarządz. bojowego użycia rodz. wojsk do podwładnych (nie dotyczy pułku)]

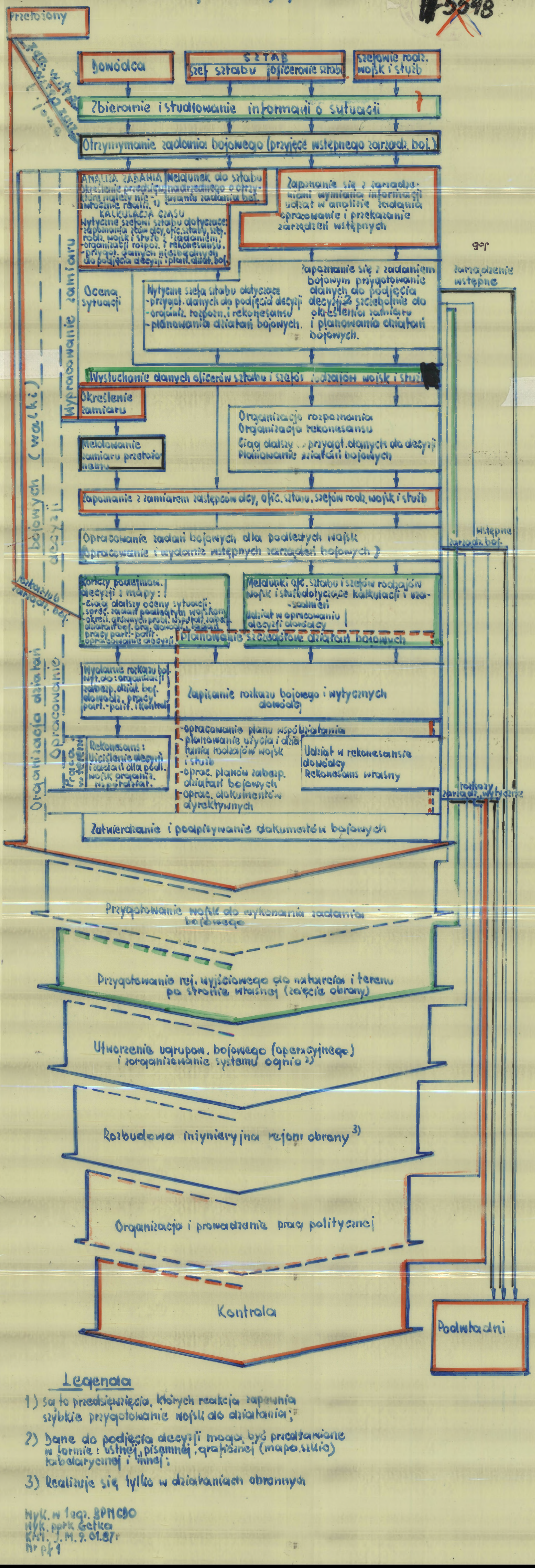
Zajęcie obrony. Utworzenie ugrup. boj. i zorganiz. system ogniia. Rozbudowa inżynieryjna pasa/rejonu/obrony

[redacted] 10376

Egz. poj.

Kolejność i treść pracy dowódcy i organów dowodzenia na szczeblach taktycznych podczas przygotowania walki metodą równoległą

[redacted] 5548

Legenda

1) są to przedsięwzięcia, których realizacja zapewnia szybkie przygotowanie wojsk do działania;

2) Dane do podjęcia decyzji mogą być przekazywane w formie: ustnej, pisemnej, graficznej (mapa, szkic) tabelarycznej i innej;

3) Realizuje się tylko w działaniach obronnych

Wykł. w Zagł. SPMCO
płk. dypl. Getka
Kal. J. M. 9. 01. 87 r
Nr pkt 1

W zarządzeniu wstępnym podaje się: 10376 5548

1. Do jakich zadań należy się przygotować i w jakim terminie.
2. Terminy realizacji najważniejszych przedsięwzięć związanych z przygotowaniem się do walki.
3. Sposób i termin otrzymania zadania bojowego.

We wstępnym zarządzeniu bojowym podaje się:

1. Wiadomości o nieprzyjacielu.
2. Dane z zamiaru dowódcy.
3. Pas natarcia batalionu i kierunek głównego uderzenia.
4. Obiekty obezwładniane na jego rzecz środkami pułku.
5. Rubież ataku i rubieże zadań.
6. Sąsiadów /rubieże ich zadań i kierunki natarcia/.
7. Czas gotowości i zasadnicze przedsięwzięcia związane z przygotowaniem walki.
8. Terminy i sposoby otrzymania zadań.

W rozkazie bojowym ujmuje się:

1. Krótkie wnioski z oceny zgrupowania i działań wojsk npla.
2. Zadanie bojowe pułku.
3. Sposób użycia przez przełożonego broni jądrowej i innych środków rażenia w pasie działania pułku;

Zadania desantów powietrznych i morskich, jeżeli są wysadzane w pasie działania pułku oraz zadania sąsiadów i linie rozgraniczenia z nimi.

4. Zamiar walki.
5. Zadania bojowe /po słowie „rozkazuję" /stawiane:
   - pododdziałom pierwszego rzutu;
   - pododdziałom drugiego rzutu/odwodu ogólnowojskowego/;
   - pododdziałom artylerii /grupan artylerii/;
   - pododdziałom przeciwlotniczym;
   - odwodom i oddziałowi zaporowemu.
6. Zużycie zasadniczych rodzajów amunicji w ciągu dnia walki.
7. Czas gotowości wojsk.
8. Miejsca i czas rozwijania stanowisk dowodzenia i kierunki ich przemieszczenia oraz zastępcę dowódcy pułku, wyznaczonego spośród dowódców pododdziałów w razie zniszczenia stanowiska dowodzenia.

W zarządzeniu bojowym ujmuje się:

1. Krótkie wnioski z oceny nieprzyjaciela.
2. Zadanie bojowe pułku i batalionu.
3. Obiekty obezwładniane na jego rzecz środkami przełożonych.
4. Czas gotowości do działań.